

รูปแบบกลุ่มเครือข่ายครูศึกษาศาสาวิชาการศึกษาระดับปฐมวัยของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

The Educational Network Model in Early Childhood Education: A Case Study of Suan Dusit University

ชนะศึก นิชนานนท์^{1*} ศิโรจน์ ผลพันธ์¹ อารมณ อุตภาพ¹ พรรัถ อินทามระ¹ จิราพร รอดพ่วง¹
ประภาวรรณ สมุทรเผ่าจินดา¹ และวิชญา ตียะพงษ์ประพันธ์²
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต¹, สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยสวนดุสิต²

Chanasuek Nichanong^{1*} Sirote Pholpuntin¹ Arom Uttapap¹ Pornluck Intamara¹
Jiraporn Rodpuang¹ Prapawan Samutpaochinda¹ and Witchaya Tiyapongphaphan²
Faculty of Education, Suan Dusit University¹,
Research and Development Institute, Suan Dusit University²

บทคัดย่อ

การศึกษารูปแบบกลุ่มเครือข่ายครูศึกษาศาสาวิชาการศึกษาระดับปฐมวัยของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต มีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษาารูปแบบเครือข่ายครูศึกษา สาขาวิชาการศึกษาระดับปฐมวัยของมหาวิทยาลัย 2) เสนอแนวทางการพัฒนากลุ่มเครือข่ายครูศึกษาศาสาวิชาการศึกษาระดับปฐมวัยของมหาวิทยาลัย และ 3) เสนอแนวทางในการพัฒนาคณาจารย์คณะครุศาสตร์ของมหาวิทยาลัย โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร การสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. รูปแบบเครือข่ายครูศึกษา สาขาวิชาการศึกษาระดับปฐมวัย เกิดจากความร่วมมือกันระหว่าง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ในการจัดโครงการความร่วมมือเพื่อพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร ครุศาสตรบัณฑิต สาขาการศึกษาระดับปฐมวัย ปี พ.ศ. 2549-2551 รูปแบบของเครือข่ายฯ ประกอบไปด้วย 2 ส่วน ส่วนแรก รูปแบบการบริหารจัดการโครงการความร่วมมือฯ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ รูปแบบมหาวิทยาลัยเสมือนจริง (Virtual University) และรูปแบบองค์กรเสมือนจริง (Virtual Organization) โดยรูปแบบมหาวิทยาลัยเสมือนจริง (Virtual University) ใช้เครื่องมือในการดำเนินการ

* ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author)
e-mail: Chanasuek_nic@dusit.ac.th

สำคัญคือ สวนดุสิตอินเทอร์เน็ตบรอดแคสติ้ง (Suan Dusit Internet Broadcasting: SDIB) ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ (Virtual Library) และกิจกรรมการเรียนรู้ระยะทางไกล (Distance Learning Activities) และสำหรับองค์กรเสมือนจริง (Virtual Organization) ใช้เครื่องมือหลักในการดำเนินงานคือ ระบบจัดการเนื้อหา (Content Management System: CMS) ส่วนที่สอง รูปแบบการบริหารวิชาการเนื่องจากนักศึกษาโครงการความร่วมมือฯ ส่วนใหญ่เป็นผู้ดูแลเด็กเล็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ซึ่งทำงานประจำในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.) เพื่อให้เกิดความเหมาะสมในการบริหารวิชาการตลอดจนการจัดการเรียนการสอน จึงใช้การจัดการศึกษาครูศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-based Teacher Education) การจัดการเรียนรู้โดยใช้การทำงานเป็นฐาน (Work-based Learning) และการออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับคุณวุฒิของผู้เรียน (Tailor made) อีกทั้งการดำเนินงานในโครงการความร่วมมือฯ ยังทำให้เกิดกลุ่มเครือข่ายครูศึกษาศาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ซึ่งแบ่งการดำเนินงานออกเป็น 3 ระดับ คือ 1) โครงสร้างระดับนโยบาย 2) โครงสร้างระดับองค์กร และ 3) โครงสร้างระดับหน่วยงานปฏิบัติ

2. แนวทางการพัฒนารูปแบบกลุ่มเครือข่ายครูศึกษาศาวิชาการศึกษาปฐมวัยของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พบว่า แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ โครงสร้างระบบการบริหารจัดการ และโครงสร้างระบบวิชาการ โดยในโครงสร้างระบบการบริหารจัดการได้มีพัฒนาบุคลากรครูและผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีวุฒิการศึกษาสูงขึ้น มีใบประกอบวิชาชีพครู ตามรูปแบบการบริหารองค์กรเสมือนจริง และมหาวิทยาลัยเสมือนจริง ส่วนในโครงสร้างระบบวิชาการ มีการจัดการศึกษาครูศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน การจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับคุณวุฒิของผู้เรียน

3. แนวทางในการพัฒนาคณาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต พบว่า การพัฒนาคณาจารย์ที่สอนในโครงการความร่วมมือฯ มี 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 โครงการความร่วมมือฯ ได้จัดการพัฒนาคณาจารย์ผู้สอนในโครงการความร่วมมือฯ โดยจัดโครงการอบรมความรู้ด้านการศึกษาปฐมวัยสำหรับอาจารย์ผู้สอนหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยตามโครงการความร่วมมือฯ ซึ่งหลักสูตรการฝึกอบรมใช้ระยะเวลา 3 วัน ประมาณ 20 ชั่วโมง เกี่ยวกับความรู้ด้านการศึกษาปฐมวัย และส่วนที่ 2 สิ่งที่คณาจารย์ผู้สอนได้รับจากโครงการความร่วมมือฯ ได้แก่ การเพิ่มความเชี่ยวชาญทางด้านการจัดการเรียนการสอน การเพิ่มความเชี่ยวชาญทางด้านวิชาการ การเพิ่มทักษะทางวิชาชีพการเรียนรู้การใช้เทคโนโลยี การผลิตสื่อการเรียนการสอนจากวัสดุท้องถิ่น การบูรณาการความรู้การศึกษาปฐมวัยกับองค์ความรู้ของท้องถิ่น และขอเลื่อนวิทยฐานะ

คำสำคัญ: รูปแบบเครือข่ายครูศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน การศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

Abstract

The model of the educational network in early childhood was developed based on the aims to examine the educational network model in Early Childhood Education, to give development guidelines to improve the educational network model in Early Childhood Education, and to provide guidance for personnel development for the Faculty of Education at Suan Dusit University. A qualitative methodology was applied by using data synthesis, interviews, and focus group discussions among academicians and related sectors.

The results revealed in three main areas:

1. The educational network model in Early Childhood Education of Suan Dusit University was formulated since the collaboration between Suan Dusit University and the Department of Local Administration in 2006 – 2008 based on the cooperation in Bachelor Degree curriculum management in early childhood educational programs. The managerial system for this program was divided into two models, 1) the managerial model and 2) academic administration model. In the managerial model was specific for only this program and comprised the virtual university model and virtual organizational model. The virtual university model focused on three tools: Suan Dusit Internet Broadcasting (SDIB), Virtual Library, and Distance Learning. While virtual organizational model focused at the Content Management System (CMS). In terms of the academic administration model, it was found that the School-Based Teacher Education model, Work-Based Learning model and Tailor Made model were the most suitable for the students because they were all also full time teachers working in the child development center. Moreover, working under this program cultivated the early childhood educational network into three levels: 1) policy level, 2) organizational level, and 3) operational level.

2. The guidelines for the development of educational network model in Early Childhood Education, Suan Dusit University could be divided into two structures: management system structure and academic system structure. These two structures also helped to improve professionalism of teachers and administrators of Department of Local Administration.

3. The personnel development guidance for the Faculty of Education members of Suan Dusit University demonstrates that the faculty members were taught beneath this program in two parts: 1) the faculty members received three days (20 hours) of training in early childhood education, and 2) the faculty members can improve their teaching skills, Knowledge, profession skills, technology-based skills, teaching media development skills based on the local materials, and the integration of early childhood education and local wisdom.

Keywords: The School Based Educational Network Model, Early Childhood Education, Suan Dusit University

บทนำ

วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูงที่มีความสำคัญต่อสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในสังคมไทยที่มีผลกระทบมาจากการพัฒนาในยุคสังคมโลกาภิวัตน์ที่ทำให้ขอบข่ายของการสืบเสาะ ค้นหา แสวงหา และการถ่ายทอดความรู้ การเรียนรู้เป็นไปอย่างกว้างขวาง รวดเร็ว พร้อมกับการขยายอย่างกว้างขวางขององค์ความรู้แห่งศาสตร์ต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารรูปแบบต่างๆ วิชาชีพครูซึ่งมีบทบาทในการพัฒนาคนเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและเป็นผู้ชี้นำสังคมได้จึงมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น

การวิเคราะห์สภาพปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการผลิตครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา พบว่าส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากปัญหาเดิมที่สะสมมา และยังไม่ได้รับการแก้ไข มีทั้งสิ้น 6 ประเด็น คือ ประเด็นที่ 1 คนดีและคนเก่งในปัจจุบัน ไม่เลือกเรียนและไม่ประกอบอาชีพครู จึงทำให้วิชาชีพครูมีความอ่อนแอ และสังคมยอมรับน้อยลง ประเด็นที่ 2 สารของหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ด้านครุศึกษาคาดความลุ่มลึกของศาสตร์ที่จำเป็นสำหรับผู้ที่จะประกอบวิชาชีพครู เช่น การพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน และนวัตกรรมเทคโนโลยีทางการศึกษาไม่สอดคล้องกลมกลืนระหว่างความเป็นสากลกับฐานทางสังคมและวัฒนธรรมไทย เป็นต้น ประเด็นที่ 3 กระบวนการผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ยังขาดการปลูกฝังอย่างจริงจังและต่อเนื่องทางด้านคุณค่า คุณธรรมและจิตวิญญาณของความเป็นครู ประเด็นที่ 4 ขาดแคลนคณาจารย์ที่มีคุณวุฒิและประสบการณ์สูงที่จะทำหน้าที่ผลิตครู และพัฒนาบุคลากรประจำการ ประเด็นที่ 5 หน่วยงานภาครัฐไม่ให้ความสำคัญกับการเร่งรัดพัฒนาคณาจารย์ที่เป็นครูของครู เพื่อเพิ่มคุณวุฒิ ประสบการณ์ และการพัฒนาคณาจารย์และผู้นำทางการศึกษาที่จะทำหน้าที่วิทยากรฝึกอบรมครู และประเด็นที่ 6 ไม่มีสถาบันผลิตครูที่เป็นองค์กรร่วมของการจัดศาสตร์ในสาขาวิชาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ เนื่องจากสถาบันผลิตครูที่มีอยู่เดิมเปลี่ยนเป้าหมายการผลิตครูไปเน้นการสร้างหลักสูตรของศาสตร์ต่างๆ จนเกิดเป็นคณะต่างๆ โดยคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์เป็นเพียงคณะหนึ่งในมหาวิทยาลัย

ที่ไม่ได้รับความสนใจมากนัก ส่งผลให้สถาบันผลิตครูไม่มีความพร้อมและความเข้มแข็งที่จะทำหน้าที่ผลิตครูได้ตามคุณภาพและมาตรฐานที่พึงประสงค์ (The gurus of the national institute of education) จากประเด็นปัญหาดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาและฟื้นฟูให้สถาบันผลิตครูมีศักยภาพในการผลิตครูที่เข้มข้นมากขึ้น เพื่อปลูกฝังให้ครูทุกคนมีจิตวิญญาณความเป็นครู มีความตระหนักในวิชาชีพ มีวิสัยทัศน์ มีความรู้ ความสามารถ และทักษะได้ตามมาตรฐานวิชาชีพ ทั้งนี้การจะได้ครู “คนดี คนเก่ง มีจิตวิญญาณของความเป็นครูอย่างแท้จริง” การสร้างความพร้อมและความเข้มแข็งให้สถาบันผลิตครูถือเป็นปัจจัยสำคัญที่สุด (Chulavatnatol, 2011)

กลุ่มเครือข่ายครูศึกษาเป็นกลไกหนึ่งที่เสริมสร้างความพร้อมและความเข้มแข็งให้กับสถาบันผลิตครูโดยเฉพาะสถาบันที่มีความพร้อมทั้งด้านทรัพยากรและประสบการณ์ด้านครูศึกษาหรือศึกษาศาสตร์ ทั้งนี้เพราะ สถาบันผลิตครูต้องเป็นผู้นำการปฏิรูปการศึกษา อีกทั้งยังเป็นการนำพลังจากภายนอกวงการครูศึกษามาร่วมกระบวนการสร้างความพร้อมและความเข้มแข็งของสถาบันผลิตครู รวมถึงการมีส่วนร่วมสนับสนุนจากภาครัฐ เอกชน ประชาชน/ชุมชนและสังคม แต่ละกลุ่มเครือข่ายจะประกอบด้วยคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ร่วมกับคณะที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้นในการผลิตครู และมีกลุ่มหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของกลุ่มที่เป็นคลังความรู้เฉพาะและกลุ่มที่มีศักยภาพทางทรัพยากรและเทคโนโลยีมาร่วมเป็นส่วนเชื่อมโยงที่สำคัญ นอกจากนี้ยังเสริมสร้างความพร้อมและความเข้มแข็งให้สถาบันผลิตครูทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ อาทิ การพัฒนานวัตกรรมหลักสูตรการผลิตครู การพัฒนาคณาจารย์ รวมทั้งการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อความสำเร็จของการปฏิรูประบบครูศึกษาและการปฏิรูปการศึกษาของประเทศ (Office of the education council, 2011) กรณีตัวอย่างการนำแนวคิดกลุ่มเครือข่ายมาใช้ด้านการศึกษาในต่างประเทศ เช่น The United States Agency for International Development's Educational Quality Improvement ได้ศึกษาการทำงานร่วมกันของครู พบว่า กลุ่มครูผู้สอนที่ทำงานร่วมกันจะพยายามปรับปรุงการปฏิบัติงานให้มีความร่วมมือกันมากขึ้น รวมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ โดยครูผู้สอน ครูที่ปรึกษา และที่ปรึกษากายนอก โดยจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายของครู ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนสื่อการสอน สื่อสิ่งพิมพ์ วัสดุมีเดีย ชุดอุปกรณ์ และมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับปัญหาของชุมชน (Chanbatarasombat, 2010) สำหรับกรณีของประเทศไทยได้มีการประยุกต์ใช้แนวความคิดกลุ่มเครือข่ายเพื่อพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา เช่น การจัดอาชีวศึกษาแบบระบบทวิภาคี โดยความร่วมมือกับประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี เป็นต้น

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต เป็นสถาบันหนึ่งที่มีการจัดกลุ่มเครือข่ายครูศึกษาศาขการศึกษาศาสตรบัณฑิตด้วยมหาวิทยาลัยสวนดุสิตเป็นสถาบันผลิตครูที่มีความโดดเด่นในการจัดการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยมาเป็นเวลานาน จนปัจจุบันถือเป็นหนึ่งในอัตลักษณ์ที่มหาวิทยาลัยมีความเชี่ยวชาญเฉพาะ นอกจากนี้ยังมีภารกิจสำคัญของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง

ถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี ทุนบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ผลิตภัณฑ์และส่งเสริมวิทยฐานะครู และเพื่อเป็นการดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ดังกล่าว มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ได้จัดทำโครงการความร่วมมือในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระหว่างกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและมหาวิทยาลัยสวนดุสิตขึ้น โดยเป็นการดำเนินงานร่วมกันในลักษณะเครือข่ายครูศึกษาศาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย เพื่อสร้างความเข้มแข็งในการผลิตครูในสาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัยและมาตรการการปฏิรูประบบครูศึกษาของประเทศ ซึ่งผลจากการดำเนินโครงการความร่วมมือดังกล่าวนี้ ได้สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมการสร้างและประสานกลุ่มเครือข่ายครูศึกษา รวมทั้งได้ผลการวิจัยและพัฒนาเชิงนวัตกรรมหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการบริหารจัดการ ซึ่งสอดคล้องและเป็นไปตามกรอบความคิดของการสร้างความพร้อมและความเข้มแข็งในการผลิตครูโดยใช้กลไกกลุ่มเครือข่ายครูศึกษา ดังนั้นมหาวิทยาลัยสวนดุสิตจึงได้ร่วมมือกับสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (สกศ.) จัดทำโครงการวิจัยการพัฒนากลุ่มเครือข่ายครูศึกษาศาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย โดยใช้รูปแบบการพัฒนาเครือข่ายของมหาวิทยาลัยสวนดุสิตเป็นกรณีศึกษา เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนากลุ่มเครือข่ายครูศึกษาศึกษาต้นแบบให้เป็นตัวอย่างในการเสริมสร้างความพร้อมและความเข้มแข็งของสถาบันผลิตครูโดยกลไกกลุ่มเครือข่ายครูศึกษา ภาควิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย และเป็นแนวทางในการพัฒนาและการผลิตครูระดับการศึกษาศึกษาปฐมวัยสู่ความเป็นเลิศต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบเครือข่ายครูศึกษา สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัยของมหาวิทยาลัย
2. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนากลุ่มเครือข่ายครูศึกษาศาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัยของมหาวิทยาลัย
3. เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาคณาจารย์คณะครุศาสตร์เพื่อสร้างความพร้อมให้กับมหาวิทยาลัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาในกลุ่มเครือข่ายครูศึกษาศาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัยของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ซึ่งมีมหาวิทยาลัยสวนดุสิตและกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดทำโครงการความร่วมมือในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่สังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ ในปี พ.ศ. 2548-2551 ซึ่งในขณะนั้นเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐภายใต้ชื่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยได้ทำการศึกษา 1) รูปแบบการพัฒนาเครือข่ายครูศึกษาศาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัยของมหาวิทยาลัยสวนดุสิตทำศึกษาโครงสร้างของการดำเนินงานโดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ซึ่งได้แก่ โครงสร้างระบบการบริหารจัดการและโครงสร้างระบบวิชาการ 2) แนวทางการพัฒนาคณาจารย์คณะครุศาสตร์ของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต โดยกำหนดไว้ 3 ช่วงของการพัฒนาตามระยะเวลาของกระบวนการจัดการเรียนการสอนซึ่งได้แก่ วิธีการเตรียมการก่อน ระหว่าง และหลังการจัดการเรียนการสอน

2. กลุ่มเครือข่ายครูศึกษาศาวิชาการศึกษาปฐมวัย หมายถึง รูปแบบการดำเนินงานการจัดการตามที่มีมหาวิทยาลัยสวนดุสิตร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ในการจัดการศึกษาศาวิชาการศึกษาปฐมวัย เช่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏ โรงเรียนในสังกัด สพฐ. เป็นต้น

3. โครงการความร่วมมือฯ หมายถึง โครงการความร่วมมือในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระหว่างกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย กับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต: หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย ปี พ.ศ. 2549-2551 โดยในขณะนั้นมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตได้เป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ แต่ในปัจจุบัน พ.ศ. 2558 มหาวิทยาลัยได้เปลี่ยนสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐภายใต้ชื่อมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

4. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หมายถึง สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่นักศึกษาในโครงการความร่วมมือปฏิบัติงานและใช้เป็นแหล่งการเรียนรู้ของนักศึกษา

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกรณีศึกษาโดยใช้รูปแบบการพัฒนากลุ่มเครือข่ายครูศึกษาศาวิชาการศึกษาปฐมวัยของมหาวิทยาลัยสวนดุสิตเป็นตัวอย่างศึกษา มีขั้นตอนการวิจัย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาความร่วมมือในการพัฒนากลุ่มเครือข่ายครูศึกษาศาวิชาการศึกษาปฐมวัยของมหาวิทยาลัยสวนดุสิตด้านบริหารจัดการ

1.1 ศึกษาและวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโครงการความร่วมมือในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แหล่งข้อมูล

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงการความร่วมมือในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น หนังสือการจัดการศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตร สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2550 ของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต รายงานผลการดำเนินงานของโครงการความร่วมมือฯ ประกาศคำสั่งเกี่ยวกับโครงการความร่วมมือฯ รายงานวิจัยเรื่องการประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย ตามโครงการความร่วมมือฯ รวมทั้งเอกสารการพัฒนาเครือข่ายจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เป็นต้น

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบบันทึกข้อมูลจากเอกสารสำคัญเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับโครงการความร่วมมือฯ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลจากการวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Analysis) ดำเนินการจัดระบบเอกสารข้อมูลโดยมีการแยกข้อมูลจากแหล่งที่มาของข้อมูล ซึ่งได้แก่ แหล่งที่มาของข้อมูลจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับระเบียบและข้อบังคับการจัดการศึกษาของโครงการความร่วมมือฯ เพื่อให้ได้ประเด็นหลัก

เกี่ยวกับความเป็นมาของโครงการความร่วมมือฯ ผลการดำเนินงาน ผลการประเมินและการติดตามผลการดำเนินงานในอดีตจนถึงปัจจุบัน และรูปแบบของกลุ่มเครือข่ายครุศึกษาทางด้านสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยของโครงการความร่วมมือฯ

1.2 สัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและสมาชิกเครือข่ายที่เกิดขึ้นจากโครงการความร่วมมือฯ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้บริหารและผู้ประสานงานในกลุ่มเครือข่ายโครงการความร่วมมือฯ 5 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 อธิการบดีมหาวิทยาลัยสวนดุสิต กลุ่มที่ 2 อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กลุ่มที่ 3 ผู้บริหารสำนักงานศูนย์ประสานงานวิชาการที่จัดการเรียนการสอนในโครงการความร่วมมือฯ กลุ่มที่ 4 คณาจารย์ที่สอนในโครงการความร่วมมือฯ และกลุ่มที่ 5 ผู้ประสานงานโครงการความร่วมมือฯ เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับจุดเริ่มต้นในการจัดโครงการความร่วมมือฯ รูปแบบการดำเนินงานและการพัฒนากลุ่มเครือข่ายครุศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยของโครงการความร่วมมือฯ รวมทั้งแนวทางในการพัฒนา คณาจารย์ของคณะครุศาสตร์

กลุ่มตัวอย่าง ดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่ กลุ่มที่ 1 ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยสวนดุสิตในปัจจุบัน จำนวน 1 คน กลุ่มที่ 2 ผู้ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น จำนวน 1 คน กลุ่มที่ 3 ผู้บริหารสำนักงานศูนย์ประสานงานวิชาการที่จัดการเรียนการสอนในโครงการความร่วมมือฯ จำนวน 4 คน ได้แก่ ผู้บริหารสำนักงานศูนย์ประสานงานวิชาการที่จัดการเรียนการสอนในภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ จำนวนภาคละ 1 คน กลุ่มที่ 4 คณาจารย์ที่สอนในโครงการความร่วมมือฯ จำนวน 6 คน และกลุ่มที่ 5 ผู้ประสานงานโครงการความร่วมมือฯ จำนวน 2 คน ได้แก่ ผู้ประสานงานระหว่างกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและมหาวิทยาลัยสวนดุสิต และผู้ประสานงานระหว่างครุสภาและมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารมาพัฒนาจัดทำเป็นกรอบแนวคำถามในการสัมภาษณ์ จำนวน 5 ชุด ได้แก่

ชุดที่ 1 แนวทางการสัมภาษณ์อธิการบดีมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ในประเด็นเกี่ยวกับนโยบายของการจัดการศึกษาปฐมวัย และการพัฒนากลุ่มเครือข่ายครุศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

ชุดที่ 2 แนวทางการสัมภาษณ์อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ในประเด็นเกี่ยวกับจุดเริ่มต้นของโครงการความร่วมมือฯ ตลอดจน นโยบายของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาปฐมวัย

ชุดที่ 3 แนวทางการสัมภาษณ์ผู้บริหารสำนักงานศูนย์ประสานงานวิชาการที่จัดการเรียนการสอนในโครงการความร่วมมือฯ ในประเด็นเกี่ยวกับจุดเริ่มต้นในการจัดโครงการความร่วมมือฯ รูปแบบการดำเนินงาน การพัฒนาระบบการดำเนินงาน จุดแข็งและจุดอ่อนของการดำเนินงานในโครงการความร่วมมือฯ และกลุ่มเครือข่าย ครุศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

ชุดที่ 4 แนวทางการสัมภาษณ์คณาจารย์ที่สอนในโครงการความร่วมมือฯ ในประเด็นเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมก่อนการจัดการเรียนการสอนในโครงการความร่วมมือฯ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนในโครงการความร่วมมือฯ รูปแบบการดำเนินงาน การพัฒนาจุดแข็งและจุดอ่อนของโครงการความร่วมมือฯ และกลุ่มเครือข่ายครูศึกษาศาสาวิชาการศึกษาศาสตร์

ชุดที่ 5 แนวทางการสัมภาษณ์ผู้ประสานงานโครงการความร่วมมือฯ ในประเด็นเกี่ยวกับวิธีการประสานงาน ปัญหา อุปสรรค ตลอดจนการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการประสานงานในโครงการความร่วมมือฯ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับกลุ่มเครือข่ายครูศึกษาศาสาวิชาการศึกษาศาสตร์นั้น ผู้วิจัยนำมาลดทอนข้อมูล และมีกรวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ตามกรอบแนวคิดในการศึกษา ซึ่งได้แก่ โครงสร้าง การบริหารจัดการในโครงการความร่วมมือฯ แบ่งออกเป็นโครงสร้างระบบบริหาร และโครงสร้างระบบวิชาการ

1.3 สังเคราะห์ข้อมูล เพื่อสรุปรูปแบบกลุ่มเครือข่ายครูศึกษาศาสาวิชาการศึกษาศาสตร์ของโครงการความร่วมมือฯ

สังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เอกสารและการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูล เพื่อสรุปรูปแบบกลุ่มเครือข่ายครูศึกษาศาสาวิชาการศึกษาศาสตร์ของโครงการความร่วมมือฯ

แหล่งข้อมูล

เอกสารที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนที่ 1 และ 2 ร่วมกับข้อมูลองค์ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาเครือข่ายครูศึกษาศาสาวิชาการศึกษาศาสตร์และนำมาสังเคราะห์ เพื่อสรุปรูปแบบเครือข่ายครูศึกษาศาสาวิชาการศึกษาศาสตร์ของโครงการความร่วมมือฯ

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

แบบบันทึกข้อมูล เพื่อสรุปรูปแบบเครือข่ายครูศึกษาศาสาวิชาการศึกษาศาสตร์ของโครงการความร่วมมือฯ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลจากเอกสารใช้การวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Analysis) แล้วนำมาสร้างเป็นรูปแบบเครือข่ายครูศึกษาศาสาวิชาการศึกษาศาสตร์ ของโครงการความร่วมมือฯ

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาการดำเนินงานด้านวิชาการของกลุ่มเครือข่ายครุศึกษาศาขาวิชาการศึกษา ปฐมวัยมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เกี่ยวข้องในกลุ่มเครือข่ายครุศึกษา สาขาวิชาการศึกษา
ปฐมวัย ซึ่งไม่ใช่คณาจารย์ที่ให้ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ และผู้ตรวจสอบกลุ่มเครือข่ายครุศึกษาศาขาวิชาการ
ศึกษาปฐมวัย คือ อธิการบดีมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

กลุ่มตัวอย่าง ดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยแบ่งเป็น
2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ผู้บริหารสำนักงานศูนย์ประสานงานวิชาการที่จัดการเรียนการสอนในโครงการ
ความร่วมมือฯ จำนวน 12 คน และกลุ่มที่ 2 คณาจารย์ที่สอนในโครงการความร่วมมือฯ จำนวน 10 คน

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

ประเด็นคำถามในการสนทนากลุ่ม 2 ชุด ได้แก่

ชุดที่ 1 ประเด็นคำถามในการสนทนากลุ่มผู้บริหารสำนักงานศูนย์ประสานงานวิชาการที่จัด
การเรียนการสอนในโครงการความร่วมมือฯ ในประเด็นเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินงานของกลุ่มเครือข่าย
ครุศึกษาศาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ตลอดจนข้อเสนอแนะเชิงนโยบายของโครงการความร่วมมือฯ และ
เครือข่ายที่เกิดจากโครงการความร่วมมือฯ เพื่อตรวจสอบความครบถ้วนและถูกต้องของรูปแบบเครือข่าย
ครุศึกษา สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

ชุดที่ 2 ประเด็นคำถามในการสนทนากลุ่มคณาจารย์ที่สอนในโครงการความร่วมมือฯ ในประเด็น
เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมก่อนการจัดการเรียนการสอนในโครงการความร่วมมือฯ รูปแบบการจัด
การเรียนการสอนในโครงการความร่วมมือฯ รูปแบบการดำเนินงานและการพัฒนาโครงการความร่วมมือฯ
และกลุ่มเครือข่ายครุศึกษาศาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย จุดแข็งและจุดอ่อนของโครงการความร่วมมือฯ และ
กลุ่มเครือข่ายครุศึกษาศาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่มและการสัมภาษณ์นำมาลดทอนข้อมูลและมีการวิเคราะห์
เนื้อหา (Content Analysis) ตามกรอบแนวคิดในการศึกษา

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาการพัฒนาคณาจารย์คณะครุศาสตร์ของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

แหล่งข้อมูล

ข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ และสังเคราะห์ในประเด็นสำคัญเพื่อให้ได้แนวทางในการพัฒนา
คณาจารย์คณะครุศาสตร์

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบบันทึกข้อมูล เพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณาจารย์ คณะครุศาสตร์ ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลสารสนเทศที่ได้จากที่ได้มาวิเคราะห์และสังเคราะห์ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณาจารย์คณะครุศาสตร์ เปรียบเทียบกับก่อนและหลังจากการเข้าร่วมโครงการ

ผลการวิจัย

จากการศึกษากรณีการพัฒนาแบบเครือข่ายครุศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ได้ผลการวิจัยซึ่งจะนำเสนอเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 รูปแบบเครือข่ายครุศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัยของมหาวิทยาลัย ตอนที่ 2 การพัฒนากลุ่มเครือข่ายครุศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยของมหาวิทยาลัย และตอนที่ 3 การพัฒนาคุณาจารย์สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยของมหาวิทยาลัย ดังนี้

ตอนที่ 1 รูปแบบเครือข่ายครุศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยของมหาวิทยาลัย

รูปแบบกลุ่มเครือข่ายฯ ได้มีการพัฒนามาจากโครงการความร่วมมือในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ดำเนินการตามบันทึกข้อตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางวิชาการระหว่างกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นกับมหาวิทยาลัยสวนดุสิต เมื่อวันที่ 28 เมษายน พ.ศ. 2549 โครงการความร่วมมือฯ ดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้แก่บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย และระดับปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยสวนดุสิตเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา พร้อมทั้งอนุมัติปริญญาบัตรให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษา โดยการสนับสนุนงบประมาณจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและปรึกษาร่วมกันกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเพื่อให้การบริหารหลักสูตรเกิดประสิทธิภาพ สัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้น

มหาวิทยาลัยได้บริหารจัดการทรัพยากรบุคคล ตามโครงการความร่วมมือฯ โดยมีลักษณะการบริหารจัดการในรูปแบบองค์กรเสมือนจริง (Virtual organization) ซึ่งได้มีการจัดโครงสร้างการบริหารแบบเครือข่าย อันประกอบไปด้วยองค์กรหลัก (Core organization) หรือมหาวิทยาลัยสวนดุสิตกับหน่วยงานสาขาหรือสำนักงานศูนย์ประสานงานวิชาการ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่กระจายตัวออกไปจากองค์กรหลักและมีการบริหารจัดการตนเอง (Self-management)

หน่วยงานหลักหรือหน่วยงานกลางที่ทำหน้าที่ประสานในการจัดการศึกษา ประกอบด้วย 3 หน่วยงานหลัก คือ สำนักงานประสานงานกลางของโครงการความร่วมมือฯ สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน และศูนย์สอบถามข้อมูลกลาง (Data Center หรือ Contact Center) นอกจากนี้

ในการจัดการศึกษาแบ่งออกเป็น 12 ศูนย์การศึกษา โดยมีสำนักงานศูนย์ประสานงานวิชาการ 12 สำนักงานหลัก มีบทบาทหน้าที่ในการดำเนินงานตามนโยบายและมาตรฐานการปฏิบัติงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการความร่วมมือฯ ประสานงานกับองค์กรหลักและศูนย์ประสานงานวิชาการ

สำนักงานศูนย์ประสานงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ซึ่งตั้งกระจายอยู่ทั่วประเทศ จำนวน 12 สำนักงาน มีหน้าที่เป็นเครือข่ายประสานงานการจัดการศึกษาตามแนวทางองค์กรเสมือนจริง ดังนี้

1) ภาคเหนือ มีสำนักงานศูนย์ประสานงานวิชาการจำนวน 3 สำนักงาน ได้แก่ สำนักงานศูนย์ประสานงานวิชาการเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานศูนย์ประสานงานวิชาการนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ และสำนักงานศูนย์ประสานงานวิชาการพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก

2) ภาคตะวันออก มีสำนักงานศูนย์ประสานงานวิชาการจำนวน 2 สำนักงาน ได้แก่ สำนักงานศูนย์ประสานงานวิชาการชลบุรี จังหวัดชลบุรี และสำนักงานศูนย์ประสานงานวิชาการปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี

3) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีสำนักงานศูนย์ประสานงานวิชาการจำนวน 3 สำนักงาน ได้แก่ สำนักงานศูนย์ประสานงานวิชาการอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี สำนักงานศูนย์ประสานงานวิชาการอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี และสำนักงานศูนย์ประสานงานวิชาการนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา

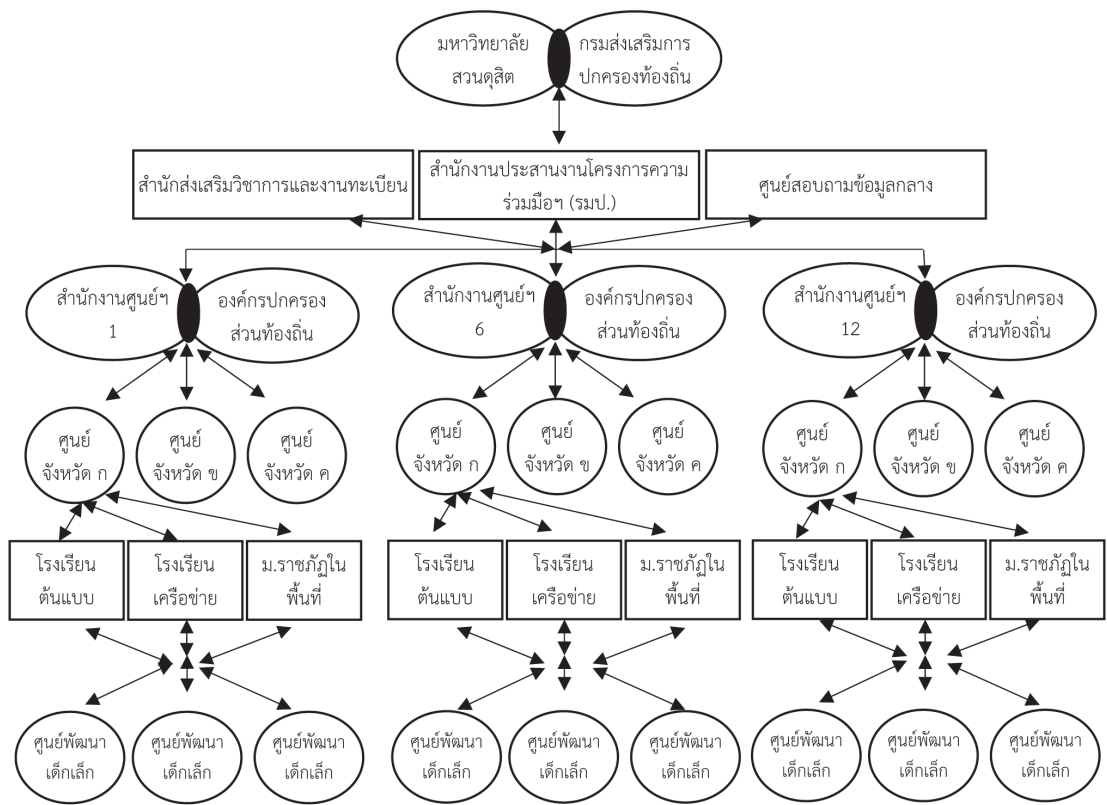
4) ภาคใต้ มีสำนักงานศูนย์ประสานงานวิชาการจำนวน 3 สำนักงาน ได้แก่ สำนักงานศูนย์ประสานงานวิชาการสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี สำนักงานศูนย์ประสานงานวิชาการประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และสำนักงานศูนย์ประสานงานวิชาการสงขลา จังหวัดสงขลา

5) ภาคกลาง มีสำนักงานศูนย์ประสานงานวิชาการ จำนวน 1 สำนักงาน คือ สำนักงานศูนย์ประสานงานวิชาการสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ 7 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ และมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

สถานศึกษา เช่น โรงเรียนต้นแบบ โรงเรียนเครือข่าย และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในแต่ละเขตพื้นที่ในแต่ละจังหวัด เป็นต้น ทั้งนี้โครงสร้างความร่วมมือในการดำเนินงานรูปแบบของกลุ่มเครือข่ายครุศึกษาดังแสดงภาพที่ 1

ดังนั้นในภาพรวมเครือข่ายครุศึกษาสาขาวิชาชีพปฐมวัยของมหาวิทยาลัยได้มีสำนักงานศูนย์ประสานงานวิชาการทั้งสิ้น 12 สำนักงานเพื่อให้ครอบคลุมพื้นที่ในทุกภูมิภาคของประเทศไทย นอกจากนี้ยังมีโรงเรียนต้นแบบ 81 โรงเรียน โรงเรียนเครือข่าย 1,100 โรงเรียน มหาวิทยาลัยในราชภัฏในพื้นที่ 7 แห่ง ครอบคลุมศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 18,000 ศูนย์ ทั่วประเทศ

ภาพที่ 1 โครงสร้างความร่วมมือในการดำเนินงานรูปแบบของกลุ่มเครือข่ายครุศึกษา
สาขาวิชาการศึกษาระดับมัธยม มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ตอนที่ 2 การพัฒนากลุ่มเครือข่ายครุศึกษาสาขาวิชาการศึกษาระดับมัธยมของมหาวิทยาลัย

การพัฒนากลุ่มเครือข่ายครุศึกษาสาขาวิชาการศึกษาระดับมัธยมของมหาวิทยาลัย แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ โครงสร้างระบบบริหารจัดการ และโครงสร้างระบบวิชาการ มีรายละเอียดดังนี้

1. โครงสร้างระบบบริหารจัดการ (Administration Structure) โครงการความร่วมมือในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดขึ้นจากความร่วมมือระหว่างกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกับมหาวิทยาลัยสวนดุสิต (โครงการความร่วมมือฯ) ในการพัฒนาครูและผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีวุฒิการศึกษาสูงขึ้น พร้อมทั้งได้รับใบประกอบวิชาชีพครูภายใต้เงื่อนไขของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ต้องไม่กระทบกระเทือนกับการปฏิบัติงานของนักศึกษา ดังนั้นการบริหารจัดการในโครงการความร่วมมือฯ ให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้นต้องมีการออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับคุณสมบัติของผู้เรียน (Tailor Made) และมีการบริหารแบบองค์กรเสมือนจริงตามกรอบแนวคิดของทอมพิเตอร์ (Tom Peters) และมหาวิทยาลัยเสมือนจริงด้วย มีรายละเอียดดังนี้

1.1 มหาวิทยาลัยเสมือนจริง (Virtual University) ในการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเครือข่ายสารสนเทศ ซึ่งมีโครงข่ายโยงใยทั่วโลก ประกอบด้วย 1) สวนดุสิตอินเทอร์เน็ตบรอดแคสติ้ง (Suan Dusit Internet Broadcasting: SDIB) ซึ่งเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยสวนดุสิตที่พัฒนาต่อยอดจากวีดิทัศน์ตามประสงค์ (Video on Demand) โดยการนำระบบไอซีทีมาช่วยในการจัดการเรียนการสอน (ICT Assisted) 2) ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ (Virtual Library) ประกอบด้วย สื่อตำรา (Text) สื่อเสียง สื่อวีดิทัศน์ หรือภาพยนตร์ และ 3) กิจกรรมการเรียนรู้ระยะทางไกล (Distance Learning Activities) เผยแพร่เนื้อหาข่าวสารที่อยู่ในรูปแบบวีดิโอมาเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต

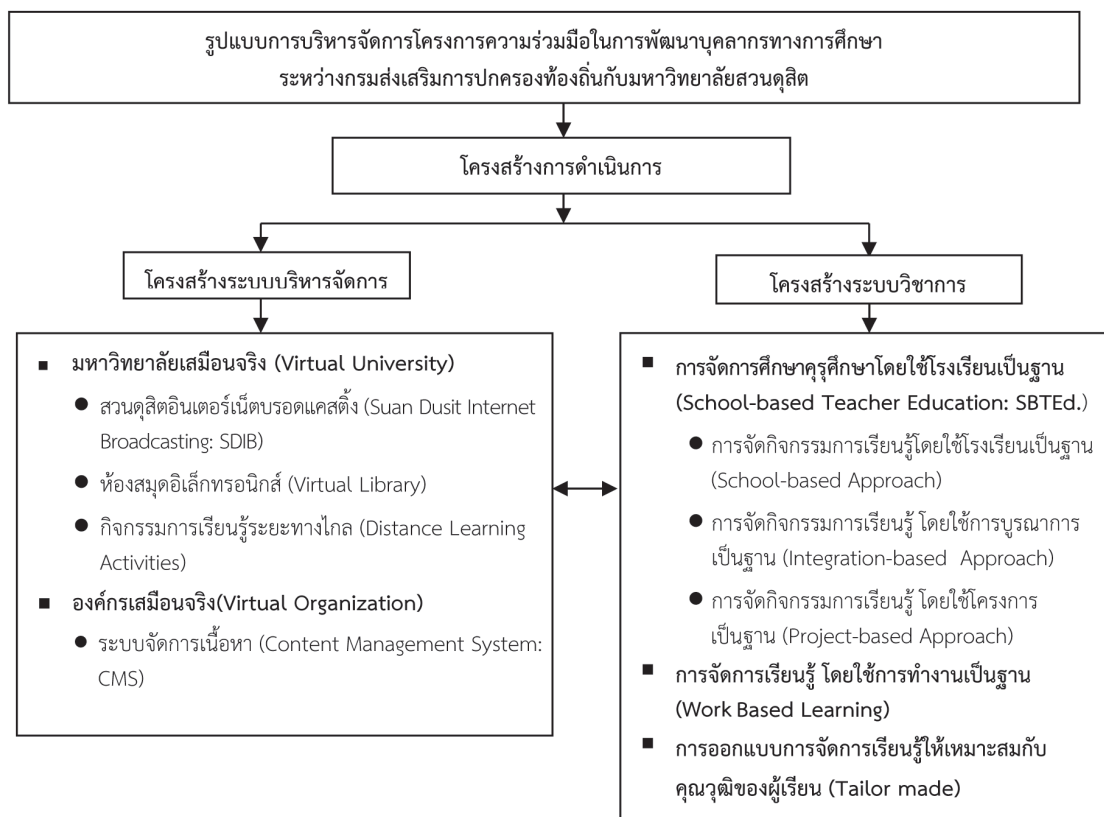
1.2 องค์กรเสมือนจริง (Virtual Organization) ซึ่งใช้เครือข่ายและเทคโนโลยีในการเชื่อมโยงทรัพยากรต่างๆ เพื่อสร้างและกระจายสินค้าและบริการ โดยไม่มีข้อจำกัดขอบเขตองค์กรแบบเดิมหรือด้านสถานที่ตั้งขององค์กร โดยมีระบบจัดการเนื้อหา (Content Management System: CMS) ใช้ระบบซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ในการจัดระเบียบข้อมูลสารสนเทศของนักศึกษาในโครงการความร่วมมือฯ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการสืบค้นข้อมูลของนักศึกษา

2. โครงสร้างระบบวิชาการ (Academic Structure) โครงสร้างระบบวิชาการในโครงการความร่วมมือฯ ประกอบด้วย 1) มีการจัดการศึกษาครูศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน 2) มีการจัดการเรียนรู้โดยใช้การทำงานเป็นฐาน และ 3) การออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับคุณวุฒิของผู้เรียน ดังนี้

2.1 มีการจัดการศึกษาครูศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน เป็นนวัตกรรมในการผลิตบัณฑิตทางการศึกษาในรูปแบบที่หลอมรวมการศึกษาและการทำงานเข้าด้วยกัน โดยเน้นการเรียนรู้จากสถานการณ์จริง การผสมผสานภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเข้าด้วยกันในลักษณะที่เรียกว่า การศึกษาการทำงาน ซึ่งโครงการความร่วมมือฯ ใช้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นฐาน เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ และสร้างความรู้ได้ด้วยตนเองผ่านการปฏิบัติงานในบริบทจริง นักศึกษามีโอกาสพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ จากการที่นักศึกษาปฏิบัติงานอยู่ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจึงสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนในวันเสาร์และอาทิตย์มาประยุกต์ใช้กับเด็กเล็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ทำงานได้ และเข้าฝึกประสบการณ์วิชาชีพในโรงเรียนเครือข่าย นักศึกษาจึงมีโอกาพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ สามารถสรุปรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ 3 รูปแบบ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-based Approach) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การบูรณาการเป็นฐาน (Integration-based Approach) และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project-based Approach)

2.2 การจัดการเรียนรู้โดยใช้การทำงานเป็นฐาน เป็นนวัตกรรมในการผลิตบัณฑิตทางการศึกษาโดยนำประสบการณ์จากการทำงานเป็นผู้ดูแลเด็กเล็กมาใช้ในการเรียนโครงการความร่วมมือฯ ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นี้จะส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการพัฒนากทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้เนื้อหาสาระ การฝึกปฏิบัติงานจริง ฝึกฝนทักษะทางสังคม ทักษะชีวิต ทักษะวิชาชีพ และการพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง

2.3 การออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับคุณวุฒิของผู้เรียน การบริหารจัดการโครงการความร่วมมือฯ มีการออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับคุณวุฒิของผู้เรียน หรือออกแบบมาเฉพาะเจาะจงกับบริบทของโครงการความร่วมมือฯ โดยการวิเคราะห์ภูมิหลังของนักศึกษา หัวหน้างานของนักศึกษา และภาระงานที่ผู้ดูแลเด็กเล็กต้องปฏิบัติในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เพื่อให้ได้ข้อมูลแล้วนำไปวางแผนให้สอดคล้องกับความต้องการและมีความเหมาะสมให้มากที่สุด ทั้งนี้รูปแบบโครงสร้างการบริหารจัดการโครงการความร่วมมือฯ ดังแสดงภาพที่ 2

ภาพที่ 2 รูปแบบโครงสร้างการบริหารจัดการโครงการความร่วมมือฯ

ตอนที่ 3 การพัฒนาคณาจารย์สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

แนวทางในการพัฒนาคณาจารย์คณะครุศาสตร์ของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต คณาจารย์ที่สอนในโครงการความร่วมมือฯ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 3.1 วิธีการเตรียมการก่อน 3.2 ระหว่าง และ 3.3 หลังการจัดการเรียนการสอน

3.1 วิธีการเตรียมการก่อน

มหาวิทยาลัยสวนดุสิตได้มีจัดอบรม เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับคณาจารย์ผู้สอนในโครงการความร่วมมือฯ ได้แก่ 1) ความรู้เกี่ยวกับหลักการทางการศึกษาปฐมวัย 2) การจัดสภาพแวดล้อมที่สอดคล้องกับแนวคิดของนักการศึกษา นักธรรมชาติศึกษา 3) ความต้องการและพัฒนาการของเด็กปฐมวัย 4) การจัดประสบการณ์ การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการพร้อมได้รับทราบถึงแนวคิดรูปแบบสื่อ 5) นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาปฐมวัยและการสร้างอุปกรณ์ดนตรี 6) เทคนิคการจัดประสบการณ์ทางศิลปะสำหรับเด็กปฐมวัย 7) การบริหารงานโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน 8) การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ และ 9) กระบวนการวิจัยทางการศึกษาปฐมวัย ในการนำมาใช้ในการเรียนการสอน การพัฒนางานและแนวทางในการจัดการความรู้อื่นๆ และเพื่อเสริมศักยภาพในการสอนของอาจารย์ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วและเกิดประโยชน์สูงสุดในการนำความรู้ไปถ่ายทอดให้กับเด็กปฐมวัย

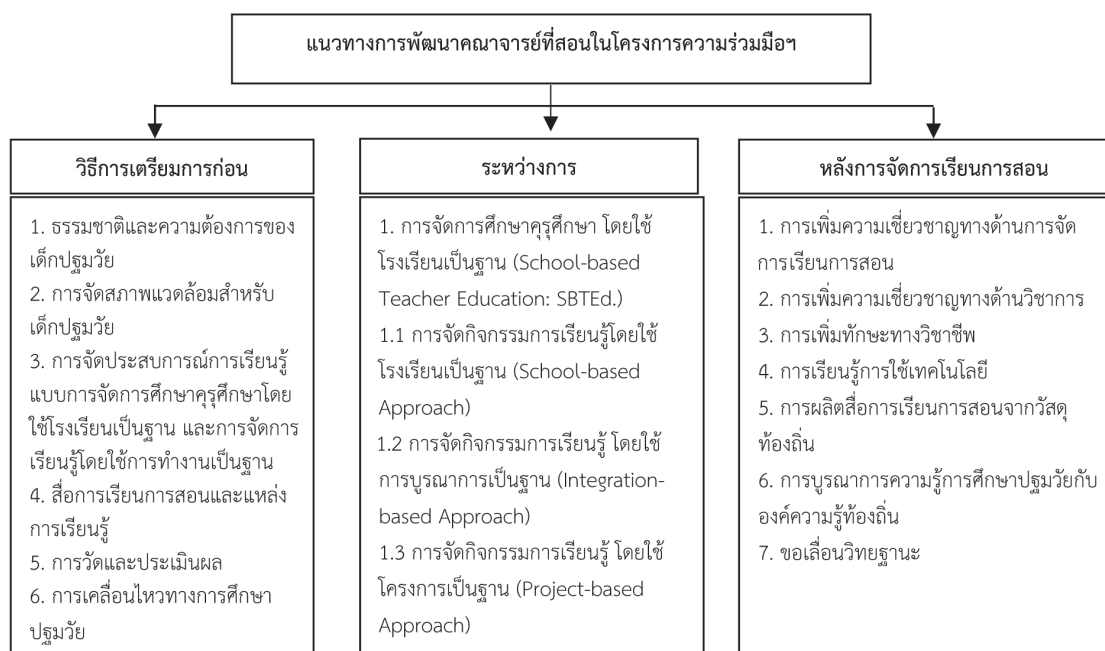
3.2 ระหว่าง

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิตพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมความรู้ด้านการศึกษาศึกษาปฐมวัย เพื่อเสริมประสบการณ์สำหรับอาจารย์ผู้สอนนี้ขึ้นมา โดยหลักสูตรอบรมได้รวบรวมสาระต่างๆ ได้แก่ ทฤษฎี หลักการทางการศึกษาปฐมวัยธรรมชาติและพัฒนาการของเด็กปฐมวัย การจัดประสบการณ์ และการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาปฐมวัย ดนตรี ศิลปะและการเคลื่อนไหว เพื่อการพัฒนาเด็กปฐมวัย ศิลปะ เพื่อการพัฒนาเด็กปฐมวัย การบริหารสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเพื่อเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐาน การวิจัยเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย เพื่อประสิทธิภาพสูงสุดในการจัดการเรียนการสอน ส่วนสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนส่วนงานของโครงการความร่วมมือฯ ได้รับมอบหมายจากคณะอนุกรรมการฯ ให้จัดโครงการอบรมความรู้ด้านการศึกษาศึกษาปฐมวัย (โครงการอบรมความรู้ฯ) สำหรับอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรการศึกษาศึกษาปฐมวัยตามโครงการความร่วมมือฯ

3.3 หลังการจัดการเรียนการสอน

สิ่งที่อาจารย์ผู้สอนได้รับจากโครงการความร่วมมือฯ พบว่า อาจารย์ผู้สอนมีการวิเคราะห์ นักศึกษา เนื่องจากนักศึกษาในโครงการความร่วมมือฯ มีบริบทที่แตกต่างจากนักศึกษาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยระบบปกติ ทำให้การออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนต้องมีความแตกต่างกัน โดยโครงการความร่วมมือฯ จะเน้นการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ แล้วให้นักศึกษานำความรู้ไปใช้ในการทำงาน ซึ่งจะก่อให้เกิดความเข้าใจ และได้ประยุกต์ความรู้สู่งานที่นักศึกษาปฏิบัติได้ นอกจากนี้อาจารย์ผู้สอนได้ลงพื้นที่ไปจัดการเรียนการสอนในสำนักงานศูนย์ประสานงานวิชาการ 12 สำนักงาน ทำให้อาจารย์ผู้สอน

ได้สัมผัสกับวิถีชีวิตของคนท้องถิ่นในแต่ละท้องถิ่น ซึ่งมีบริบทแตกต่างกัน สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยได้ และพบปัญหาซึ่งเป็นประเด็นที่น่าสนใจ สามารถนำไปเป็นหัวข้อวิจัย เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว อันจะเป็นประโยชน์ต่อพื้นที่นั้นๆ และความก้าวหน้าในวิชาชีพได้ ทั้งนี้แนวทางการพัฒนาอาจารย์ที่สอนในโครงการความร่วมมือฯ ดังแสดงภาพที่ 3

ภาพที่ 3 แนวทางการพัฒนาอาจารย์ที่สอนในโครงการความร่วมมือฯ

อภิปรายผล

งานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัยและได้มีข้อสังเกตและประเด็นที่น่าสนใจที่สามารถนำมาอภิปรายได้ 3 ประเด็น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1 รูปแบบเครือข่ายครูศึกษา สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัยของมหาวิทยาลัย จากการวิจัยพบว่า ในการดำเนินโครงการความร่วมมือฯ ได้มีการจัดตั้งกลุ่มเครือข่าย ครูศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย โดยได้มีการพัฒนาและจัดโครงสร้างความร่วมมือในการดำเนินงานของกลุ่มเครือข่ายครูศึกษา สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต โดยมหาวิทยาลัยสวนดุสิตและกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นร่วมกันทำโครงการความร่วมมือในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้น เพื่อรองรับการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้

การดำเนินการโครงการความร่วมมือฯ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงได้จัดตั้งคณะกรรมการอำนวยการโครงการความร่วมมือฯ ขึ้น พร้อมทั้งแต่งตั้งคณะกรรมการ จำนวน 4 ชุด ซึ่งสอดคล้องกับ Asean (2009) ที่ส่งเสริมการสร้างกลุ่มเครือข่ายทางด้านการศึกษาในทุกระดับ ระหว่างสถาบันการศึกษา และสถานต่อการสร้างเครือข่ายระหว่างมหาวิทยาลัย ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา อาจารย์ผู้สอน ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งจัดตั้งกลุ่มวิจัยระหว่างสถาบันการศึกษาชั้นสูงในอาเซียน โดยประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับองค์การรัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ซีมีโอ) และเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (เอยูเอ็น) ซึ่งกลุ่มเครือข่ายครุศึกษาศาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยยังไม่มีเครือข่ายภายนอกประเทศ จึงจะต้องเชื่อมต่อเครือข่ายในต่างประเทศ เพื่อร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อันจะทำให้การศึกษาปฐมวัยสามารถพัฒนาได้อย่างรวดเร็วและยั่งยืน นอกจากนี้ยังเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวด 5 หน้าที่ของรัฐ มาตรา 54 วรรคที่ 2 “รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่างๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการ กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนให้การจัดการศึกษาดังกล่าวมีคุณภาพ และได้มาตรฐานสากล ทั้งนี้ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติซึ่งอย่างน้อยต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ และการดำเนินการและตรวจสอบการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติด้วย” ซึ่งจากตรงนี้จะเห็นว่าในรัฐธรรมนูญนี้มุ่งให้เกิดความร่วมมือในลักษณะของเครือข่ายในการพัฒนาการศึกษาโดยเฉพาะในระดับเด็กเล็ก (The Secretariat of the senate, 2017) ยังสอดคล้องกับแผนการศึกษาชาติ พ.ศ. 2560-2579 ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษา เป้าหมายที่ 3 ต้องการให้องค์กร สมาคม มูลนิธิหรือหน่วยงานอื่นที่เข้ามาจัดการศึกษาหรือร่วมมือกับสถานศึกษาทั้งของรัฐ เอกชน และองค์กรปกครอง (Office of the education council, 2017)

ประเด็นที่ 2 แนวทางการพัฒนากลุ่มเครือข่ายครุศึกษาศาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยของมหาวิทยาลัย จากผลการวิจัยพบว่า การพัฒนารูปแบบโครงสร้างการบริหารจัดการในโครงการความร่วมมือฯ นี้แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่

2.1 โครงสร้างระบบบริหารจัดการแบบองค์กรเสมือนจริงที่ใช้เครือข่ายและเทคโนโลยีในการเชื่อมโยงทรัพยากรต่างๆ เช่น การประสานงาน การสื่อสาร เพื่อให้เกิดการอำนวยความสะดวก และการจัดการเรียนการสอนแบบระบบมหาวิทยาลัยเสมือนจริงในรูปแบบของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ผ่านเครือข่ายสารสนเทศ ซึ่งมีโครงข่ายโยงใยทั่วโลก จึงสามารถเข้าถึงนักศึกษาได้เป็นจำนวนมากด้านหลักสูตรเป็นการจัดให้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเครือข่ายสารสนเทศ จึงสามารถเชื่อมโยงกับมหาวิทยาลัยต่างๆ และห้องสมุดต่างๆ ตลอดจนฐานข้อมูลทั่วไป ทำให้มีแหล่งความรู้ที่ทันสมัยมาก สามารถจัดหลักสูตรได้หลายรูปแบบ เช่น นำความรู้จากแหล่งต่างๆ มาประกอบเป็นชุดหลักสูตร โดยเชื่อมโยงให้เรียนบางส่วนจากแหล่งข้อมูลต่างๆ จนครบหลักสูตร จึงทำให้เป็นหลักสูตรที่มีความลึก ความกว้างและทันสมัย ซึ่งถือเป็นการพัฒนาเพื่อให้เกิด

เป็นรูปแบบการพัฒนาครูศึกษาศาสตร์สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ซึ่งสอดคล้องกับ Phetmeesti (2009) ที่ได้วิจัยและพัฒนาแบบแผนการดำเนินงานวิชาการตามแนวคิดการจัดการความรู้ของวิทยาลัยพยาบาล ที่พบว่า รูปแบบที่เกิดขึ้นประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ คือ (1) ผู้นำและสมาชิก (2) เป้าหมายร่วมของเครือข่าย (3) เทคโนโลยีสารสนเทศ งบประมาณ และทรัพยากร (4) กิจกรรมเครือข่าย และ (5) การบริหารจัดการเครือข่าย

2.2 โครงสร้างระบบวิชาการที่มีระบบการจัดการศึกษา ดังนี้ (1) การจัดการศึกษาครูศึกษา โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ซึ่งเป็นการพัฒนาการผลิตบัณฑิตทางการศึกษาในรูปแบบที่หลอมรวมการศึกษาและการทำงานเข้าด้วยกัน โดยเน้นการเรียนรู้จากสถานการณ์จริง การผสมผสานภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเข้าด้วยกันในลักษณะที่เรียกว่า การศึกษาการทำงาน (2) การจัดการเรียนรู้โดยใช้การทำงานเป็นฐาน เป็นการพัฒนาการผลิตบัณฑิตทางการศึกษาโดยนำประสบการณ์จากการทำงานเป็นผู้ดูแลเด็กเล็กมาใช้เป็นฐานในการเรียน ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาการทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้เนื้อหาสาระ การฝึกปฏิบัติจริง ฝึกฝนทักษะทางสังคม ทักษะชีวิต ทักษะวิชาชีพ และการพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง และ (3) การออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับคุณวุฒิของผู้เรียน โดยการวิเคราะห์ภูมิหลังของนักศึกษา หัวหน้างานของนักศึกษา และภาระงานที่ผู้ดูแลเด็กเล็กต้องปฏิบัติในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เพื่อให้ได้ข้อมูลแล้วนำไปวางแผนให้สอดคล้องกับความต้องการและมีความเหมาะสมให้มากที่สุด

ประเด็นที่ 3 แนวทางในการพัฒนาคณาจารย์คณะครุศาสตร์เพื่อสร้างความพร้อมให้กับมหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาอาจารย์ผู้สอนในโครงการความร่วมมือฯ มีอยู่ 3 ช่วงของการพัฒนาตามระยะเวลาของกระบวนการจัดการเรียนการสอนซึ่งได้แก่ 3.1 วิธีการเตรียมการก่อน 3.2 ระหว่าง และ 3.3 หลังการจัดการเรียนการสอน

3.1 วิธีการเตรียมการก่อน

(1) ด้านความรู้ด้านการศึกษาปฐมวัย จากผลการวิจัยที่พบว่า แนวทางในการพัฒนา คณาจารย์ที่สอนในโครงการความร่วมมือโดยการจัดโครงการอบรมความรู้ด้านการศึกษาปฐมวัย โดยใช้ระยะเวลา 3 วัน ประมาณ 20 ชั่วโมง ประกอบด้วย ความรู้ด้านการศึกษาปฐมวัย มีสาระต่างๆ ได้แก่ ทฤษฎี หลักการทางการศึกษาปฐมวัย ธรรมชาติและพัฒนาการของเด็กปฐมวัย การจัดประสบการณ์และการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาปฐมวัย ดนตรี สีลา และการเคลื่อนไหวเพื่อการพัฒนาเด็กปฐมวัย ศิลปะเพื่อการพัฒนาเด็กปฐมวัย การบริหารสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยวัยเพื่อเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐาน การวิจัยเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย และยังพบว่า ผู้สอนได้มีการพัฒนาวิธีการสอนของตนเองให้สอดคล้องกับกลุ่มผู้เรียนได้ในแต่ละกลุ่ม และได้มีการวิเคราะห์ผู้เรียนก่อนการจัดการเรียนการสอน ระหว่างกลุ่มผู้เรียนที่มีประสบการณ์ในการทำงานมาก่อนโดยตรง และกลุ่มผู้เรียนที่ไม่มีประสบการณ์มาก่อน โดยจะออกแบบวิธีการสอนด้วยการสอนทฤษฎีที่สำคัญเป็นหลัก แล้วให้ผู้เรียนจัดกิจกรรมเพื่อสามารถประยุกต์ความรู้และนำทฤษฎีไปใช้ปฏิบัติได้จริง ซึ่งจะทำให้ผู้สอนสามารถ

หาแนวทางในการพัฒนาตนเองและออกแบบหลักสูตรให้เหมาะสมกับผู้เรียนอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Keesookpun (2009) ที่พบว่า ครูปฐมวัยต้องการพัฒนาวิชาชีพครูในด้านความรู้ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ การวิจัยทางการศึกษา นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Positona (2008) ที่พบว่า หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ต้องการสมรรถนะในด้านการดูแลพัฒนาศักยภาพเด็กเล็ก อีกทั้งยังสอดคล้องกับสมาคมนานาชาติการศึกษาปฐมวัย (The Association for Childhood Education International หรือ ACEI (online : 1998) (อ้างถึงใน De Melendez, 2012) ที่ได้กล่าวถึงเรื่องคุณภาพของการเรียนรู้ของเด็กมีส่วนสำคัญ ทั้งต่ออนาคต และต่อชาติของตน การดูแลการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็กปฐมวัยต้องมีความรู้ มีทักษะ และการปฏิสัมพันธ์ที่ดีไม่เพียงต่อเด็ก แต่รวมถึง พ่อแม่ ผู้ปกครอง กลุ่มวิชาชีพต่างๆ องค์กรชุมชน และบุคคลอื่นๆ และมีการจัดการที่เหมาะสมกับความสนใจและความต้องการของเด็กในสังคมที่หลากหลาย และครูปฐมวัยที่มีคุณภาพ ไม่ว่าจะอยู่ในสถานศึกษาในรูปแบบใด ควรจะต้องมีใบประกอบวิชาชีพ ครูที่สอนระดับ Pre-K คือ Grade 3 ควรจะจบการศึกษาจากสถาบันที่โครงการรับรอง และยังมีข้อกำหนดหรือเกณฑ์สำหรับการเตรียมครู (Teacher Preparation Requirements) ทาง ACEI ได้กำหนดไว้ว่า ครูปฐมวัยควรมีความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการเด็ก เริ่มตั้งแต่ระยะก่อนคลอด (prenatal period) รวมถึงเด็กทารก/เด็กเตาะเตาะ (infant/toddler) ระดับก่อนประถมศึกษา และประถมศึกษา การเตรียมครูปฐมวัยจะต้องมีความรู้ในเรื่องต่อไปนี้ (1) การศึกษาทั่วไป (2) พื้นฐานทางการศึกษาปฐมวัย (3) พัฒนาการเด็ก (4) กระบวนการเรียนการสอน และ (5) การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

(2) ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพครู จากผลการวิจัยของ Keesookpun (2009) ที่พบว่า ครูปฐมวัยที่ปฏิบัติงาน ณ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีความต้องการพัฒนาวิชาชีพครูในด้านความรู้และประสบการณ์วิชาชีพที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ การวิจัยทางการศึกษา นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู การวัดและประเมินผลการศึกษา การพัฒนาหลักสูตรการบริหารจัดการในห้องเรียน จิตวิทยาสำหรับครูและความเป็นครู รองลงมาคือ ด้านการปฏิบัติตน วินัย คุณธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ด้านการปฏิบัติงานต้องการพัฒนาตน การดูแลช่วยเหลือนักเรียน การมุ่งผลสัมฤทธิ์และการบริการที่ดี ดังนั้นมหาวิทยาลัยสวนดุสิตควรจะทำให้ความรู้ แก่อาจารย์ที่สอนในโครงการความร่วมมือเพิ่มเติมในด้านความรู้และประสบการณ์วิชาชีพเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการศึกษา การพัฒนาหลักสูตร การบริหารจัดการในห้องเรียน จิตวิทยาสำหรับครูและความเป็นครู ด้านการปฏิบัติตน วินัย คุณธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพัฒนาตน การดูแลช่วยเหลือนักเรียน การมุ่งผลสัมฤทธิ์และการบริการที่ดี ซึ่งการจัดกิจกรรมพัฒนาอาจารย์ในด้านความรู้และประสบการณ์ ประกอบด้วยกิจกรรมหลายๆ รูปแบบ กิจกรรมเหล่านี้จะช่วยเพิ่มพูนความรู้และเสริมสร้างประสบการณ์ด้านวิชาชีพและปรับปรุงประสิทธิภาพการสอนกิจกรรมประกอบด้วยการบรรยาย

โดยผู้ทรงคุณวุฒิ การสัมมนา การอภิปรายโดยผู้ทรงคุณวุฒิเป็นคณะ การอภิปรายกลุ่มย่อย การประชุมของผู้มีความรอบรู้ การประชุมเชิงปฏิบัติการ การปฐมนิเทศ การเผยแพร่ข่าวสารทางวิชาการ ฯลฯ

3.2 ระหว่าง

ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ใช้สอนในโครงการความร่วมมือฯ ใช้รูปแบบหลากหลาย สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนที่เป็นผู้ดูแลเด็กเล็กหรือครูผู้สอนเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและมีข้อจำกัดในเรื่องของเวลาที่สามารถเรียนได้วันเสาร์และอาทิตย์ ดังนั้นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนจึงใช้รูปแบบที่ประกอบด้วย การจัดการศึกษาครูศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-based Teacher Education: SBTEd.) ประกอบด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-based Approach) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การบูรณาการเป็นฐาน (Integration-based Approach) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project-based Approach) การจัดการเรียนรู้โดยใช้การทำงานเป็นฐาน (Work-based Learning) และการออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับคุณวุฒิของผู้เรียน (Tailor made)

รูปแบบการพัฒนาอาจารย์ที่สอนในโครงการความร่วมมือฯ เป็นการพัฒนาการสอนที่เป็นกระบวนการที่ชัดเจน สามารถนำมาปรับรูปแบบกระบวนการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนถ้าผู้เรียนมีงานประจำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนควรใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้การทำงานเป็นฐาน (Work-based Learning) ซึ่งสอดคล้องกับ Battersby and Ebbutt (1999) ได้จำแนกคุณลักษณะของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้การทำงานเป็นฐาน (Work-based Learning) ไว้ 4 ลักษณะ คือ 1) การนำความรู้จากประสบการณ์ทำงานของผู้เรียน 2) เป็นการเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนในการทำงานในองค์กรหรือสถานประกอบ 3) เป็นการเตรียมความพร้อมด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นในการทำงาน และ 4) แม้ผู้เรียนจะต้องทำงานระหว่างเรียนแต่ก็ต้องเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอและมีการอภิปราย แลกเปลี่ยนปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนที่เรียนร่วมกันเพื่อพัฒนากระบวนการคิด ภายใต้การดูแลของอาจารย์ผู้สอน

นอกจากนี้กระบวนการจัดการเรียนการสอนยังใช้รูปแบบของการจัดการศึกษาครูศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-based Teacher Education: SBTEd.) ซึ่งประกอบด้วย 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Integration-based Approach) ซึ่งมีทั้งการบูรณาการภายในวิชา โดยการบูรณาการเนื้อหาสาระ การบูรณาการแนวคิดและการบูรณาการทักษะกระบวนการ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Fogarty (อ้างถึงใน Chetsadawroi, 2006) ที่ว่าการบูรณาการภายในวิชามี 3 รูปแบบ ประกอบด้วย (1) Cellular หรือ Fragmented เป็นรูปแบบการบูรณาการเนื้อหาสาระอย่างสัมพันธ์ต่อเนื่องในลักษณะของการเรียงลำดับหัวข้อตามความเหมาะสม (2) Connected เป็นรูปแบบการบูรณาการแนวคิด ภายในวิชาเดียว ในการสอนมีการเชื่อมโยงหัวข้อ หรือความคิดรวบยอดถึงกัน เชื่อมโยงความคิดต่างๆ ให้สัมพันธ์กัน ทำให้เห็นความต่อเนื่อง (3) Nested เป็นรูปแบบการบูรณาการทักษะกระบวนการภายในวิชาเดียว

โดยการบูรณาการทักษะหลายๆ ทักษะเข้าด้วยกัน การบูรณาการหลายวิชา โดยการกำหนดหัวข้อเรื่อง (Theme) ขึ้นมาแล้วเชื่อมโยงไปสู่วิชาต่างๆ 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-based Approach) เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองผ่านการปฏิบัติงานในบริบทจริง (Action Learning) โดยมีอาจารย์ผู้สอนแนะแนวทางการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในชั้นเรียนและการทำงานที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีอาจารย์นิเทศให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษา 3) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการ (Project-based Approach) การเรียนรู้ผ่านโครงการเป็นแนวทางการเรียนรู้ที่ต้องการให้ผู้เรียนสามารถศึกษาเชิงลึกจากประสบการณ์จริง ผู้เรียนในโครงการความร่วมมือฯ จะต้องดำเนินโครงการที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ผู้สอน รวมทั้งแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้น ผู้เรียนจะได้รับองค์ความรู้จากโครงการที่ดำเนินการจึงสอดคล้องกับหลักการของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการ และยังสอดคล้องกับ National Association for the Education of Young Children (2009) ที่ได้นำเสนอโปรแกรมการเตรียมบุคลากรที่ทำงานในวิชาชีพการศึกษาปฐมวัย และเพื่อตอบสนองต่อองค์ความรู้ใหม่ ซึ่งได้การออกแบบโปรแกรมดังกล่าวมาหลากหลายวิธีการ และครอบคลุมตามการรับรองของรัฐและชาติเกี่ยวกับครูปฐมวัย การรับรองระดับชาติสำหรับโปรแกรมการเตรียมวิชาชีพทางการศึกษาปฐมวัย การยอมรับโปรแกรมการศึกษาปฐมวัยของรัฐ และข้อตกลงของหลายระดับ และรูปแบบของโปรแกรมการพัฒนาวิชาชีพ โดยมีการพัฒนาและปรับปรุงโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งถือเป็นกระบวนการจัดโปรแกรมเพื่อให้สอดคล้องกับการเตรียมบุคลากรในวิชาชีพครูปฐมวัย

การจัดการศึกษาคูศศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-based Teacher Education: SBTEd.) จะต้องใช้ทั้งความรู้และทักษะกระบวนการจัดการศึกษา ดังนั้น โครงการจึงควรมีการพัฒนาความรู้ด้านทักษะกระบวนการแก่อาจารย์ผู้สอนในโครงการความร่วมมืออย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับ Education and psychological bureau, Srinakharumwirot University (2009) ได้ทำการประเมินโครงการความร่วมมือในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระหว่างกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย กับมหาวิทยาลัยสวนดุสิต: หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย มี พ.ศ. 2549-2551 ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะการดำเนินโครงการความร่วมมือฯ ไว้ประเด็นหนึ่งว่า การประชุมสัมมนาร่วมกันระหว่างผู้สอน อาจารย์นิเทศก์ ผู้เรียน และผู้บริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเกี่ยวกับรูปแบบคูศศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานควรทำทุกครั้งเมื่อเริ่มต้นภาคเรียนใหม่

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ประเด็นดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 กลุ่มเครือข่ายโครงการความร่วมมือฯ ต้องร่วมกันสนับสนุน ส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าวิจัยอย่างต่อเนื่องในการดำเนินการโครงการความร่วมมือฯ ในแต่ละด้านในเชิงลึกเพื่อให้เกิดความร่วมมือได้อย่างยั่งยืน

1.2 โครงการส่งเสริมการสร้างกลุ่มเครือข่ายทางด้านการศึกษาระหว่างสถาบันการศึกษา และสถานต่อการสร้างเครือข่ายระหว่างมหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา อาจารย์ผู้สอน ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญ

1.3 โครงการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนทางทักษะของอาจารย์ โดยจัดทำฐานข้อมูลรายการความรู้และทักษะที่ทุกคนมี และสามารถเข้าถึงได้ แลกเปลี่ยนทักษะและความรู้ซึ่งกันและกัน โดยมีกำหนดกิจกรรมการดำเนินงานของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่องและมีการประเมินผลการดำเนินงานเพื่อการพัฒนา

1.4 โครงการส่งเสริมการสร้างระบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพของเครือข่าย เพื่อให้การส่งข้อมูลถูกต้อง รวดเร็วมีการเชื่อมโยงข้อมูลของแต่ละระดับในเครือข่าย และนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้เพิ่มประสิทธิภาพ

1.5 พัฒนาหลักสูตรด้านการศึกษาปฐมวัยให้ทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น โดยตั้งคณะกรรมการดำเนินการร่วมของเครือข่าย และเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วม

1.6 กำหนดแนวทางการส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม โดยมีความร่วมมือระหว่างเครือข่ายกับโรงเรียนในพื้นที่ในเชิงวิชาการ และจัดประชุมนำเสนอผลงานอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

2.1 จัดทำแผนการส่งเสริมการดำเนินงานของครูพี่เลี้ยง โดยการมีส่วนร่วมของครูพี่เลี้ยง โรงเรียนที่สังกัด เขตพื้นที่การศึกษา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปทิศทางเดียวกัน

2.2 การจัดทำแผนการบูรณาการของเครือข่ายกับท้องถิ่น เป็นการบูรณาการการดำเนินงานของท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปฐมวัยเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมและสร้างความเข้มแข็งของเครือข่าย และบูรณาการการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

2.3 การจัดทำระบบสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ของเครือข่าย กระบวนการเรียนรู้และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การกระตุ้นสมาชิกให้มีการสร้างกิจกรรมให้เครือข่าย มีผู้นำของแต่ละภูมิภาค กำกับดูแล อย่างเป็นระบบ

References

- กรมอาชีวศึกษา. (2552). *แผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาชีวศึกษา (ค.ศ. 2009-2015)* สืบค้นจาก [http://www.labour.go.th/th%20attachments/article/28027/ASCC%20\(TH\).pdf](http://www.labour.go.th/th%20attachments/article/28027/ASCC%20(TH).pdf)
- คณะผู้จัดทำโครงการจัดตั้งสถาบันครูศึกษาแห่งชาติ. (2552). *โครงร่างการจัดตั้งสถาบันครูศึกษาแห่งชาติ*. เอกสาร อัดสำเนา.
- ฉลาด จันทรมบัติ. (2552). *การพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้จากการปฏิบัติที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นพรัตน์ โพธิ์ศรีทอง. (2550). *รูปแบบสมรรถนะของหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- เบญจวรรณ กี่สุขพันธ์. (2551). *รูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่ใช้สำหรับพัฒนาครูปฐมวัย สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
- มนตรี จุฬาวินทล. (2553). *เอกสารประกอบการประชุมระดมสมองคณบดีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ เรื่อง นโยบายและแผนการสร้างความพร้อมและความเข้มแข็งให้สถาบันผลิตครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ.
- สอาดจิต เพ็ชรศรี. (2551). *การพัฒนา รูปแบบเครือข่ายการบริหารงานวิชาการตามแนวคิดการจัดการความรู้ของวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงกลาโหม*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์. (2549). *การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ*. สืบค้น 23 มกราคม 2554, จาก <http://www.edu.ru.ac.th>.
- สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. (2560). *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2554). *ยุทธศาสตร์และมาตรการการปฏิรูประบบครูศึกษาของประเทศ คณะกรรมการครูศึกษาแห่งชาติ (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ: วิ.ที.ซี.คอมมิวนิเคชั่น.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พริกหวานกราฟฟิค จำกัด

สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2552). *การประเมินโครงการความร่วมมือในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระหว่างกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกระทรวงมหาดไทยกับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต: หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย ปี พ.ศ. 2549 – 2551*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

Battersby, J., & Ebbutt, D. (1999). *Aspects of quality in initial teacher training in Ethiopia and the UK*. Comparing notes, questions and issues.

De Melendez, W. R., & Beck, V. O. (2012) *Teaching young children in multicultural classrooms*. Issues, concepts, and strategies: Cengage Learning.

National Association for the Education of Young Children (2009). *Developmentally Appropriate Practice in Early Childhood Programs Serving Children from Birth through Age 8*, from <https://www.naeyc.org/sites/default/files/globally-shared/downloads/PDFs/resources/position-statements/PSDAP.pdf>

Translated Thai References

Asean. (2009). *Program for the Establishment of the ASEAN Socio-Cultural Community (2009-2015)*, from [http://www.labour.go.th/th%20attachments/article/28027/ASCC%20\(TH\).pdf](http://www.labour.go.th/th%20attachments/article/28027/ASCC%20(TH).pdf). (in Thai)

Chantarasombat, C. (2010). *Develop a model of learning from learner-centered action*. Mahasarakham: Mahasarakham University. (in Thai)

Chetsadairoj, S. (2006). *Integrated Instruction*. Retrieved January 23, 2011, from <http://www.edu.ru.ac.th>. (in Thai)

Chulavatnatol, M. (2011). *The Brainstorming Dean of Faculty of Education / Education, Policy and Planning for Strengthening the Teachers' Faculty and staff*. Bangkok. (in Thai)

- Education and Psychological Test Bureau, Srinakharinwirot University. (2009). *Evaluation of cooperation projects in educational personnel development of local administrative organizations. Between the Department of Local Administration, Ministry of Interior and Suan Dusit Rajabhat University: Bachelor of Education Early Childhood Education 2006 – 2008*. Bangkok: Srinakharinwirot University. (in Thai)
- Keesookpun, B. (2009). *Teacher Professional Development Model of Suan Dusit Rajabhat University for Early Childhood Teacher Development under Local Administrative Organization Department of Local Administration Ministry of Interior*. Bangkok: Suan Dusit Rajabhat University. (in Thai)
- Office of the Education Council. (2011). *Strategies and measures to reform the country's education system National Guru Education Board (4thed.)*. Bangkok: v.t.c. communication. (in Thai)
- Office of the Education Council. (2017). *National Education Plan BE 2017-2036*. Bangkok: prigwhangraphic Press. (in Thai)
- Phetmeesti, S. (2009). *Development of an academic administration network model based on knowledge management approach for nursing colleges under the ministry of defense*. Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)
- Positong, N. (2008). *Competency Model for Head of Early Childhood Development Center, Local Administration Organization, Department of Local Administration, Ministry of Interior*. Bangkok: Suan Dusit Rajabhat University. (in Thai)
- The Gurus of the National Institute of Education. (2010). *Outline of the establishment of the National Institute of Education*. (in Thai)
- The Secretariat of the Senate. (2017). *Constitution of the Kingdom of Thailand BE 2017*. Bangkok: The Secretariat of the Senate Press. (in Thai)

คณะผู้เขียน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนะศึก นิษานนท์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

295 ถนนนครราชสีมา แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300

e-mail: chanasuek_nic@dusit.ac.th

รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริโรจน์ ผลพันธิน

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

295 ถนนนครราชสีมา แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300

e-mail: sirote_pho@dusit.ac.th

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารมณ อุตภาพ

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

295 ถนนนครราชสีมา แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300

e-mail: arom1utt@gmail.com

อาจารย์พรัก อินทามระ

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

295 ถนนนครราชสีมา แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300

e-mail: p_luck_1@hotmail.com

อาจารย์ ดร.จิราพร รอดพ่วง

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

295 ถนนนครราชสีมา แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300

e-mail: jirapornr@hotmail.com

อาจารย์ประภาวรรณ สมุทรเผ่าจินดา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

295 ถนนนครราชสีมา แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300

e-mail: Prapawan_s@hotmail.com

นายวิษญา ติยะพงษ์ประพันธ์

สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

295 ถนนนครราชสีมา แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300

e-mail: b.witchaya@gmail.com

